

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119201049
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Oros Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7119201049.6

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: P., nar. XX.X.XXXX., bytom U., zastúpená IURISTICO s.r.o., so sídlom Cimborkova 13, 040 01 Košice, IČO: 36 588 041, v spore o zaplatenie 1.082,70 Eur s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu žalovanej, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Vzájomný návrh žalovanej zo dňa 26.3.2019 **v y l u č u j e** na samostatné konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka; skráteneý názov: VÚB, a.s. Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155) sa žalobou doručenou na Okresný súd Košice I elektronicky dňa 29.1.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť mu sumu 1.082,70 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.082,70 Eur odo dňa 9.4.2016 do zaplatenia a zaviazal žalovanú k náhrade trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za podanú žalobu a trov právneho zastúpenia vo výške 170,90 Eur.

2. Žalovaná v elektronickom podaní zo dňa 26.3.2019 vzniesla námietku premlčania. Uviedla, že predžalobnou upomienkou zo dňa 27.1.2016 ju žalobca upozornil, že ak neuhradí splátku splatnú v mesiaci november do 5.3.2016 úver zosplatní. Dňa 19.3.2016 žalobca úver zosplatnil. Premlčacia doba začala plynúť od novembra 2015 a uplynula v novembri 2018. Keďže žaloba bola podaná dňa 29.1.2019 nárok žalobcu je premlčaný. Zmluva o pôžičke navyše nespĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z., absentuje v nej doba trvania zmluvy. Z toho dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala aj na rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.6.2017 vydaný pod č.k. 16 Csp/63/2017-48, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.4.2018, sp. zn. 3Co/141/2017. Žalobca jej poskytol úver vo výške 4.000,- Eur, dohromady mu uhradila sumu 4.839,91 Eur. Na základe uvedeného žiada, aby jej žalobca vrátil sumu, ktorú plnila navyše t.j. sumu 839,91 Eur. Nárok žalobcu na zaplatenie 1.082,70 Eur je premlčaný a v zmluve bola dohodnutá aj neprímerane vysoká úroková sadzba 32 %, ktorá takmer trojnásobne prevyšuje úrokovú sadzbu platnú v decembri 2013 vo výške 11,02 %. Žiadala, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu zaplatiť jej 839,91 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od druhého pracovného dňa nasledujúceho po doručení vyjadrenia a vzájomnej žaloby do zaplatenia.

3. Právny predchodca žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 2.5.2019 poukázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15. Uviedol, že termín konečnej

splatnosti bol priamo uvedený v uzatvorenej zmluve, splátky sú splatné v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.3 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 36 mesiacov pripadol na dátum 20.1.2017. Podľa neho nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku, ten bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3 - ročnej premlčacej doby. Premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený nemožno počítat' od splatnosti prvej nezaplatenej splátky, rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017. Z predpísaných 26 splátok evidoval úhradu necelých 22 splátok, žalovaná sa dostala do omeškania s 22. splátkou splatnou dňa 20.10.2015. Zosplatnenie nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.2.2016, 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.2.2019. Nárok nie je premlčaný. Žalovaná nepodnikla po výzve žiadne kroky smerujúce k splateniu zameškaných splátok, bol oprávnený úver zosplatniť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatnený, a preto veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatnil. Čo sa týka ročnej úrokovej sadzby vo výške 32 %, treba ju posudzovať podľa právneho predpisu platného a účinného v čase podpisu zmluvy. V čase podpisu zmluvy sa úroková sadzba bánk a pobočiek zahraničných bánk, za ktorú poskytovali finančné prostriedky pohybovala na úrovni 11,02 %, úroková sadzba v zmysle zmluvy o pôžičke bola vo výške 32 %. Dohodnutú výšku úrokov nepovažuje v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluva bola uzatvorená pred dátumom 1.6.2014, je podľa neho bez právneho významu skúmanie odplaty za poskytnutú pôžičku.

4. Dňa 5.5.2019 bolo súdu doručené podanie, a to návrh na pripustenie zmeny sporovej strany na strane žalobcu a súhlas so vstupom do konania, v ktorom postupník spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. oznámil súdu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpil žalobca spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. pohľadávku proti žalovanej spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na postupníka spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby súd v súlade s ust. § 80 ods. 1 Civilného sporového poriadku pripustil zmenu sporovej strany na strane žalobcu a to tak, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 60, IČO: 31 320 155 vystúpi z konania a na jeho miesto vstúpi spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154. Zároveň v súlade s ust. § 80 ods. 2 Civilného sporového poriadku postupník vyslovil súhlas so vstupom do konania namiesto pôvodného žalobcu.

5. Okresný súd Košice I uznesením vydaným dňa 9.5.2019 pod č.k. 34Csp/17/2019-85 pripustil, aby z konania vystúpil doterajší žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 60, IČO: 31 320 155 a na jeho miesto do konania ako žalobca vstúpil Intrum Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.5.2019.

6. Žalovaná v elektronickom podaní zo dňa 11.6.2019 uviedla, že trvá na vznesenej námietke premlčania. Uviedla, že k zosplatneniu úveru, a teda k strate výhody splátok došlo pre neuhradenie splátky splatnej v mesiaci november 2015. Úver sa stal splatným pre nesplnenie splátky splatnej v mesiaci november 2015, trojročná premlčacia doba začala plynúť týmto okamihom a uplynula v novembri 2018. Zmluva nespĺňa všetky podstatné náležitosti, v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať úver za bezúročný a bezpoplatkový. Poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. novembra 2018, sp. zn. 11Co/162/2018, a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16. januára 2019, sp. zn. 5Co/238/2018. Na základe stanovenej úrokovej sadzby 32 %, by mala podľa zmluvy pri poskytnutom úvere 4 000,- Eur vrátiť celkovo sumu 5.963,04 Eur, čo je zjavne neprimerané vzhľadom na výšku úveru, a teda v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov by mala byť zmluva v časti úrokov neplatná. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. apríla 2012, sp. zn. 5Cdo/26/2011.

7. Žalobca elektronickým podaním doručeným súdu dňa 14.1.2020 zobral žalobu v celom rozsahu späť, a to bez uvedenia dôvodu. Žiadal, aby súd konanie zastavil a vrátil mu krátený súdny poplatok za podanú žalobu. Uviedol, že náhradu trov konania si neuplatňuje.

8. Podľa ust. § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Podľa ust. § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Späťvzatie žaloby je jedným z dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp).

12. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorý urobil pred začatím prvého pojednávania, súd rozhodol tak, že konanie zastavil.

13. Podľa ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Ustanovenia § 255 až § 261 Civilného sporového poriadku účinného odo dňa 1.7.2016 upravujú predpoklady, za splnenia ktorých majú strany sporu (alebo tretie osoby) právo na náhradu trov konania, ktoré vynaložili.

16. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane sporu, ktorej to priznáva zákon, náhradu týchto trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti so sporom musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu neexistoval spor pred všeobecným súdom.

17. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí zo dňa 6.2.1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 7.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

18. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zavinil. Ak v sporovom konaní dôjde k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je súd povinný skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v spore požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom, či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dost' dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). Inak povedané, ak žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného, pretože po začatí sporu žalovaný zaplatil to, čoho sa žalobca žalobou domáhal, tak zastavenie konania procesne zavinil žalovaný. Ak žalobca zobral žalobu späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda procesné zavinenie nie je možné pričítať žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

19. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyžaduje tak zodpovednosť za zavinenie sporovej strany, ktorej procesný úkon má za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia sa zisťuje len z procesného hľadiska.

20. Keďže žalobca v späťvzati neuviedol dôvod späťvzatia žaloby, nejde v danom prípade o reakciu na správanie žalovanej, a teda nie je možné procesné zavinenie pričítať žalovanej, súd rozhodol o trovách konania v súlade s ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že náhradu trov konania priznal žalovanej v plnom rozsahu.

21. Podľa ust. § 147 ods. 1 Civilného sporového poriadku žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

22. Podľa ust. § 147 ods. 3 Civilného sporového poriadku sa na vzájomnú žalobu primerane použijú ustanovenia o žalobe.

23. Podľa ust. § 147 ods. 4 Civilného sporového poriadku vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.

24. Podľa ust. § 166 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak sa v žalobe uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd konania spojil, súd môže niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

25. Žalovaná v podaní zo dňa 26.3.2019 uplatnila vzájomný žalobný návrh, ktorým žiadala, aby súd zaviazal žalobcu zaplatiť jej istinu 839,91 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od druhého pracovného dňa nasledujúceho po doručení vzájomnej žaloby, a vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o vzájomnom žalobnom návrhu si vyžaduje samostatné dokazovanie, súd rozhodol tak, že vzájomný návrh žalovanej vylúčil na samostatné konanie. O vzájomnej žalobe žalovanej sa bude konať ďalej na tunajšom súde pod novou spisovou značkou.

Poučenie:

Proti výroku o vylúčení vzájomného návrhu na samostatné konanie (výrok III. uznesenia) nie je prípustné odvolanie.

Proti výroku o zastavení konania a trovách konania (výroky I. a II uznesenia) je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ust. 127 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (ust. § 363 Civilného sporového poriadku).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.